

Om lovforslagets enkelte bestemmelser var der for størstedelens vedkommende opnået enighed ved de i 1956-57 førte forhandlinger. Drøftelserne drejede sig derfor i alt væsentligt om de punkter, på hvilke lovforslaget afveg fra det oprindelige forslag.

Ved 1. behandlingen gik Peter Nielsen (S) imod den foreslåede aspirantordning, som han fandt udemokratisk, idet han frygtede, den ville skabe en særlig officersklasse og afholde sømændene fra at søge videre uddannelse. Også kravet om obligatorisk skoleskibssejlsads var han modstander af og fremhævede i stedet betydningen af, at der til navigationsundervisningen knyttedes et moderne instrument-skib. De ændrede regler om bemanningen af shelterdækkere var en forbedring, men han fandt i øvrigt, at hele bemanningsskalaen var yderst nødtørftig. De øgede muligheder for sætteskipperne hilste han med glæde.

Såvel venstres ordfører (Gideon) som den konservative ordfører (Baagø) fandt lovforslaget væsentligt forbedret. De var tilfredse med, at aspirantordningen nu var medtaget i lovforslaget, hvorved et ønske fra deres side var imødekommet. Det var ikke mindst under hensyn til den herskende mangel på officerer vigtigt at søge tilgangen til uddannelsen øget, ligesom det gjaldt om at give de fremtidige navigatører den bedst mulige uddannelse. De kunne i det hele anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Også Helge Larsen (RV) kunne anbefale lovforslaget og fandt bestemmelsen om aspiranterne velmotiveret.

Niels Andersen (DR) hilste med glæde, at der nu blev skabt muligheder for ordnede forhold på området vedrørende styrmands-aspiranterne, og tilsagde i det hele en velvillig behandling af lovforslaget.

Lynnerup Nielsen (DK) gik imod aspirantordningen, som han fandt var udtryk for særlig hensyntagen til redernes interesser. Bemandingsreglerne var i det hele ikke tilfredsstillende.

Handelsministeren fremhævede som begrundelse for den foreslåede aspirantordning den betydelige skævhed, der fandtes inden for besætningerne, idet der var mangel på styrmandsuddannede og samtidig arbejdsløshed blandt dæksmandskabet. Dæksmandskabet ville i øvrigt have samme adgang som hidtil til at få styrmandsuddannelse. Ordningen for shelterdækskibene var et kompromis, som lå helt på linje med problemets løsning i andre søfartsnationer. De udvidede beføjelser for sætteskipperne var en naturlig følge af deres anvendelse under de nuværende forhold, og det var i øvrigt tanken at udvide uddannelsen lidt for sætteskipperne. Ministeren fandt det i øvrigt meget ønskeligt nu at få lovforslagene gennemført.

De i udvalgsbetænkningen stillede ændringsforslag, som er omtalt i det foregående, vedtoges ved 2. behandling, mens en række fra kommunistisk side uden for betænkningen stillede ændringsforslag forkastedes.